

Reaktion på denne afgørelse til ministeren - ændring af § 96 og måske især § 95 - saml dem i en paragraf.

Håber denne henvendelse kan vække ministerens interesse for at få ændret dette i serviceloven, så også personer med handicap kan opleve et sundhedsvæsen, der kan forstå dem og behandle dem, hvilket i dag er umuligt for - især personer med psykisk udviklingshæmning, autisme og lignende, hvis ikke de har en person med, der kender dem godt, og er i stand til at "tolke" personen.

Da der i dag jo finder forskelsbehandling og diskrimination sted af borgerne afhængig af, om de er bevilget BPA efter § 96 eller § 95, så vil jeg foreslå ministeren, at de to paragraffer slås sammen i en. Der bør kun være en paragraf. Der bør ikke være forskel på ydelsen alene med begrundelsen, om man kan være arbejdsleder/arbejdsgiver. Behovene og aktivitetsniveauet er jo det samme - uanset om du er fysisk eller psykisk handicappet - og uanset om du er i stand til at være arbejdsleder/arbejdsgiver. Derfor bør hjælpen ydes efter paragraf 96 for alle med BPA, og der må så findes en løsning på det helt administrative i forhold til arbejdsleder-/arbejdsgiverforpligtelsen for dem, der ikke er i stand til at varetage dette. Det kunne en nærtstående, en forening eller et lønadministrationsfirma vel stå for? Ligesom de gør i dag efter § 95? Eller måske kunne en af hjælperne varetage denne opgave? Det vil vel svare lidt til at have en leder på en arbejdsplads?

Man må heller ikke tage hjælpen med til udlandet, hvis den er bevilget efter § 95 men gerne i en § 96? Det er da det mest diskriminerende, jeg længe har set. Det vil sige, at har man hjælp efter § 95, så kan man kun opholde dig i Danmark, da man jo er afhængig af hjælperen for at kunne tage nogen steder - både indenlands og udenlands!

Afgørelse:

En borger har ikke ret til at medtage borgerstyret personlig assistance ved behandling og indlæggelser m.v. på sygehus

Ankestyrelsen har i principafgørelse 66-16 fastslået, at en borger ikke har ret til at medtage en BPA-ordning efter servicelovens § 96 under ophold på sygehus. Begrundelse:

"Det følger af sektoransvarlighedsprincippet, at den offentlige myndighed, der udbyder en ydelse eller en service, også er ansvarlig for, at den pågældende ydelse er tilgængelig for borgere med nedsat funktionsevne. Regionen har derfor til opgave at stille det nødvendige personale til rådighed ved gennemførelsen af behandlinger på sygehuset."

Men:

"Kommunen kan dog fastsætte et serviceniveau, der giver mulighed for, at borgeren medtager hjælpere ved behandling på sygehuset."

Læs afgørelsen her: <https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=184340>

En borger har ikke ret til at medtage borgerstyret personlig assistance ved behandling og indlæggelser m.v. på sygehus

Ankestyrelsen har i principafgørelse 66-16 fastslået, at en borger ikke har ret til at medtage en BPA-ordning efter servicelovens § 96 under ophold på sygehus. Begrundelse:

"Det følger af sektoransvarlighedsprincippet, at den offentlige myndighed, der udbyder en ydelse eller en service, også er ansvarlig for, at den pågældende ydelse er tilgængelig for borgere med nedsat funktionsevne. Regionen har derfor til opgave at stille det nødvendige personale til rådighed ved gennemførelsen af behandlinger på sygehuset."

Men:

"Kommunen kan dog fastsætte et serviceniveau, der giver mulighed for, at borgeren medtager hjælpere ved behandling på sygehuset."

Læs afgørelsen her: <https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=184340>

Kopieret fra Facebook:

Mon der er nogen der kæmper for at kommunen også i en § 95 skal kunne bevillige ansat hjælper med ved sygehus indlæggelse, den ansatte skal jo alligevel aflønnes af tilskuddet ved akutindlæggelse, og det er da tosset at de ikke kan følge med ind og aflaste sygehusets personale og bare skal blive hjemme hos dem selv og holde fri ,(og så kunne afregningen måske blive mellem region og kommune for hjælpen).

Mit opslag kopieret fra Facebook:

Ja, og netop personer omfattet af SL § 95 har et ekstra stort behov for at have en kendt hjælper med. Både i forhold til tryghed osv. men især i forhold til behandlingen, da disse personer meget ofte ikke selv er i stand til at formulere, hvad der er galt, hvordan de har det, hvor det gør ondt osv. Og mange af disse personer er slet ikke i stand til at samarbejde, hvis ikke det sker med en kendt person, og sygehusene har hverken tiden eller kompetencerne til at opbygge den tillid, der skal til. Så det er i alles interesse, at der er en kendt person med ved undersøgelser, behandlinger, indlæggelser m.m.

Venlig hilsen

Berit Andersen
Søndergade 65
4490 Jerslev Sj.
Tlf. 2064 7647
Berit@ngsob.dk